

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/216/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117223434
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117223434.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Katarína Arnouldová a sudcov: JUDr. Silvia Hýbelová a Mgr. Fedor Benka, v spore žalobcu: Mgr. T. T., nar. XX.X.XXXX, bytom J. Z. XXX, zastúpený advokátkou Mgr. Jaroslavou Krajčovičovou Šokovou, so sídlom SNP 10, Hlohovec, proti žalovanému: UNIQA poisťovňa, a.s., so sídlom Krasovského 15, Bratislava, IČO: 00 653 501, zastúpený splnomocnencom PRK Partners s. r. o., so sídlom Hurbanovo námestie 3, Bratislava, IČO: 35 978 643, o zaplatenie 10.461,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 20. marca 2019, č.k. 19Csp/202/2017-115, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.461,-eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.461,-eur od 19.4.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, druhým výrokom vo zvyšku konanie zastavil a tretím výrokom rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 517 ods. 1, ods. 2, § 563, § 788 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vecne súd dôvodil, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 19.5.2014 poisťovnú zmluvu Auto & Voľnosť KASKO - havarijné poistenie vozidla, predmetom poistenia bolo motorové vozidlo Škoda Superb, 3T, pričom v zmysle neoddeliteľnej prílohy č. 1 bolo dojednané aj doplnkové poistenie GAP finančnej straty na poisťovnú sumu 25.667,- eur so začiatkom poistenia dňa 19.5.2014 a koncom 14.5.2018. Poistné bolo vyrubené vo výške 449,- eur ročne pri poistení KASKO a poistné finančnej straty GAP bolo určené v sume 143,74 eur. Po vzniku poistnej udalosti - odcudzení predmetu poistenia dňa 19.12.2016, bola žalobcovi zo strany žalovaného vyplatená suma z havarijného poistenia vo výške 10.847,79 eur znížená o kompenzované dlžné poistné vo výške 139,21 eur a poistné plnenie z Doplnkového poistenia finančnej straty GAP vo výške 4.219,- eur. Pri výpočte poistného plnenia z Doplnkového poistenia finančnej straty GAP žalovaný vychádzal z trhovej hodnoty vozidla pri vstupe do poistenia s DPH 15.206,- eur. Z ustanovenia § 788 ods. 2 OZ vyplýva, že určenie poistnej sumy predstavuje jednu z najdôležitejších náležitostí poistnej zmluvy. Vzhľadom na legislatívno-technickú úpravu OZ, ktorý prakticky nepozná legálne definície pojmov, definícia poistnej sumy nie je v OZ zakotvená. Obsahové vymedzenie pojmu „poisťovná suma“ je preto spravidla súčasťou poistných podmienok. Poisťovná suma

vo všeobecnosti určuje výšku finančného záväzku poisťovne v prípade poistnej udalosti a vo väčšine prípadov predstavuje základnú veličinu, od ktorej sa odvíja výška poistného, ktoré je poisťník povinný platiť poisťovni za poskytovanú poistnú ochranu. (Doc. JUDr. Marek Števček, PhD. a kol. Občiansky zákonník II, Veľké komentáre, C.H.BECK, str. 2868-2869). Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je plne dôvodná. Medzi stranami nebol sporný skutkový stav s výnimkou toho, či suma z ktorej vychádzal žalovaný pri výpočte poistného plnenia - výšky škody z doplnkového poistenia GAP, ktoré žalovaný určil vo výške 15.206,- eur, je správna, teda či žalovaný vyplatil poistné plnenie v súlade s uzavretou poistnou zmluvou. Ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 788 ods. 2 OZ, poistná suma vo všeobecnosti určuje výšku finančného záväzku poisťovne v prípade poistnej udalosti a vo väčšine prípadov predstavuje základnú veličinu, od ktorej sa odvíja výška poistného. Z uvedeného vyplýva, že poistná suma je v prvom rade údajom, ktorý je smerodajným pre poisteného pre zistenie, aká výška poistného plnenia mu môže byť poskytnutá v prípade poistnej udalosti. Až v druhom rade je údajom, ktorý môže ale i nemusí byť veličinou, od ktorej sa odvíja stanovenie výšky poistného. V danej veci je nepochybne preukázané, že výška poistnej sumy bola tak v návrhu na uzavretie poistnej zmluvy ako i v Poistke i doplnkovom poistení uvedená vo výške 25.667,- eur. V návrhu poistnej zmluvy ako ani v samotnej poistke a doplnkovom poistení nebola uvedená žiadna iná suma, ktorá by mala byť východiskovou pre stanovenie výšky poistného plnenia v prípade poistnej udalosti. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že „...žalobca žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal, že trhovú hodnotu predmetného vozidla pri vstupe do poistenia bola 25.667,-eur. Vzhľadom na to, že v danom prípade mal žalobca uzavreté aj doplnkové poistenie GAP má nárok na doplatenie tej hodnoty, ktorú malo vozidlo pri vstupe do poistenia. Spôsob výpočtu tejto hodnoty je uvedený v čl. 1 ods. 6 Všeobecných podmienok GAP. V danej veci keďže nešlo o nové vozidlo, jeho hodnota ku dňu vstupu do poistenia bola nižšia ako je poistná hodnota, čo je hodnota úplne nového vozidla. Trhovú hodnotu vozidla sa v zmysle VP určuje ako najnižšia suma, za ktorú možno vozidlo kúpiť v čase pri vstupe do poistenia“. Podľa názoru súdu prvej inštancie takáto obrana žalovaného nemohla obstáť, keď ako už bolo uvedené, v návrhu poistnej zmluvy ako ani v samotnej poistke a doplnkovom poistení nebola uvedená žiadna iná suma, ktorá by mala byť východiskovou pre stanovenie výšky poistného plnenia v prípade poistnej udalosti. Skutočnosť, že vo Všeobecných poistných podmienkach GAP je stanovené, že pri poistnej udalosti sa vychádza z trhovej hodnoty vozidla pri vstupe do poistenia, ktorej spôsob výpočtu je takisto uvedený vo Všeobecných poistných podmienkach, je absolútne irelevantné, keď ako vyplýva z vyššie uvedeného, výšku finančného záväzku poisťovne v prípade poistnej udalosti vo všeobecnosti určuje poistná suma. Postup žalovaného, kedy v poistnej zmluve uvádza výšku poistnej sumy iba ako veličinu pre výpočet poistného, pričom výška plnenia v prípade poistnej udalosti je v čase uzavretia poistnej zmluvy pre poisteného úplne neznámym údajom, je absolútne zavádzajúcim konaním. Súd prvej inštancie zdôraznil, že tak v návrhu poistnej zmluvy ako ani v samotnej poistnej zmluve vôbec nebola uvedená tzv. trhovú hodnotu pri vstupe do poistenia, ktorú žalovaný vo výpočte výšky poistného pri poistnej udalosti stanovil na sumu 15.206,00 eur. Pritom súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že pri uzavretí poistnej zmluvy mal žalovaný všetky údaje, na ktoré poukazuje ako údaje na základe ktorých bola následne pri výpočte poistného plnenia táto trhovú hodnotu určená, t.j. vek vozidla, počet najazdených kilometrov. Je teda otázne, prečo žalovaný stanovil poistnú sumu (teda sumu, ktorú sám žalovaný má definovanú v poistných podmienkach ako „najvyššia hranica poistného plnenia“), na sumu 25.667,- eur, keď od samého začiatku vedel, že do takejto výšky absolútne nemieni plniť v prípade poistnej udalosti. V čase uzavretia zmluvy žalovaný vedel, že sa nejedná o nové vozidlo. Podľa vyjadrenia žalovaného v písomnej odpovedi zo dňa 22.9.2017 adresovanej žalobcovi, ročné poistenie GAP sa v zmysle podmienok poistnej zmluvy vypočítava z ceny nového vozidla, obdobne ako pri poistení KASKO. Takéto konanie žalovaného, keď: - výška poistného je určená z ceny nového vozidla, napriek vedomosti žalovaného, že v čase vstupu do poistenia sa o nové vozidlo nejedná, - po celú dobu trvania zmluvného vzťahu zostáva výška poistného nemenná - v prípade poistnej udalosti má poisťovňa plniť z úplne inej hodnoty vozidla, a to z trhovej hodnoty vozidla pri zohľadnení jeho opotrebenia, ktoré malo už v čase vstupu do poistenia, teda táto hodnota vozidla bola známa v čase uzavretia poistnej zmluvy, nemožno vyhodnotiť inak ako zavádzajúce, v rozpore s očakávaným výsledkom. Poistený, majúci vedomosť na akú sumu je vozidlo poistené - aká suma mu môže byť vyplatená v prípade poistnej udalosti, a z akej sumy mu je určená výška poistného, by takúto zmluvu neuzatvoril, keďže je pre neho zjavne nevýhodná. Doplnkové poistenie finančnej straty - GAP k havarijnému poisteniu Auto & Voľnosť - KASKO znamená, že v prípade poistnej udalosti poisťovňa poistenému doplatí hodnotu vozidla v čase vstupu do poistenia, čo potvrdil i samotný zástupca žalovaného. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca predložil pri uzavretí zmluvy žalovanému kúpno predajnú zmluvu (kúpna cena bola 24.000,- eur), a faktúry svedčiace o výdavkoch v súvislosti s prerábaním vozidla na vyššiu radu. Určenie výšky poistnej

sumy 25.667,- eur sa teda odvíjalo od týchto výdavkov, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s kúpou vozidla a jeho zhodnotením, teda výška poistnej sumy nebola určená náhodne. Keďže v návrhu poistnej zmluvy ako ani v samotnej poistnej zmluve okrem poistnej sumy nie je uvedená žiadna iná suma, ako hodnota vozidla v čase vstupu do poistenia, nebol dôvod spochybňovať skutočnosť, že uvedená suma je sumou, do výšky ktorej bude doplatená finančná strata v prípade poistnej udalosti (na základe uzatvoreného doplnkového poistenia GAP), keďže z tejto sumy bolo žalobcovi určené aj poistné. Skutočnosť, kto určil výšku poistnej sumy je irelevantná, keď ako už súd prvej inštancie uviedol, je nepochybné, že žalovanému ako poistníkovi boli známe všetky údaje ohľadom predmetného vozidla v čase uzavretia poistnej zmluvy. Osoby, ktoré zmluvu uzavreli a to tak na strane poistiteľa - žalovaného ako i poisteného - žalobcu, sú zodpovedné za obsah zmluvy a údaje v nej uvedené. Rovnako je irelevantné, kto za žalovaného poistnú zmluvu uzatvoril (keď žalovaný poukazoval na to, že „žalobca sa vyjadril, že zmluvu s ním neuzavrela osoba ktorá mala oprávnenie na uzavretie takejto zmluvy preto rozporuje platnosť zmluvy“), nakoľko je to vzťah medzi žalovaným - poisťovňou a osobou, ktorá za neho zmluvu uzatvárala. Žalovaný zmluvu akceptoval, prijímal poistné a plnil na základe poistnej udalosti, nemôže teda následne, podľa názoru súdu prvej inštancie účelovo, tvrdiť, že k uzavretiu zmluvného vzťahu nedošlo. Preto súd prvej inštancie nevykonával dokazovanie navrhované žalovaným za účelom zisťovania, či za žalovaného predmetnú poistnú zmluvu uzatvorila osoba oprávnená. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobe vyhovel a uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 10.461,- eur ako rozdielu medzi poistnou sumou a výškou vyplateného poistného plnenia žalovaným (25.667,- eur mínus 10.847,79 eur mínus 4.219,- eur = 10.600,21 eur) poníženú o dlžné poistné vo výške 139,21 eur, keď žalobca akceptoval zníženie poistného plnenia o sumu 139,21 eur ako dlžného poistného (10.600,21 eur mínus 139,21 eur = 10.461,- eur). Čo sa týka tvrdenia žalobcu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá upravuje, akým spôsobom má byť vypočítaná trhovú hodnotu, súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené skutočnosti a dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel sa týmto nezaoberal, keď napokon žalobca ani nežiadal v petite žaloby vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Nakoľko žalovaný nezaplatil pohľadávku žalobcu na základe výzvy zo dňa 6.11.2017, ani následne po doručení žaloby (žaloba doručená žalovanému dňa 17.4.2018), dostal sa dňom 19.4.2018 do omeškania s plnením peňažného dlhu, keď v zmysle ustanovenia § 563 OZ mal splniť dlh nasledujúci deň, t.j. 18.4.2018. Žalobcovi vzniklo v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 OZ právo na úrok z omeškania, preto súd prvej inštancie i v tejto časti žalobe vyhovel, keď výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky ku dňu 19.4.2018 bola 0,00 %. Vzhľadom na späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.461,- eur od 17.11.2017 do 18.4.2018 (vrátane), súd konanie v tejto časti so súhlasom žalovaného zastavil. Plne úspešnému žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že VPP a VPP-GAP sú jasne formulované a žalobca sa s nimi mohol riadne oboznámiť. Žalobca nepreukázal zavádzajúci postup žalovaného. Žalovaný uzatvorenie poistnej zmluvy so žalobcom nedohadoval, keďže návrh poistnej zmluvy žalobca spracoval so spoločnosťou REAL FIN, a nie so žalovaným. Žalovaný nemôže zodpovedať za prípadný nesprávny postup spoločnosti REAL FIN. Súd prvej inštancie arbitrárne nahradil dohodnuté zmluvné podmienky svojou vlastnou predstavou a pri určovaní výšky poistného plnenia nepostupoval v súlade s dohodnutými VPP a VPP-GAP. Poukázal na článok 1 ods. 6, článok 4 ods. 1 a oddiel II, článok 3 ods. 1, 2, 3 VPP-GAP. Je nutné rozlišovať medzi pojmi (i) poistná suma, (ii) poistná hodnota vozidla a (iii) trhovú hodnotu vozidla. Zodpovednosť za stanovenie poistenej sumy nesie poisťník, a nie žalovaný, pričom poistná suma sa rovná poistnej hodnote. Od tohto potom závisí výška poistného. Ide o štandardný postup žalovaného, akým spôsobom má nastavené určenie výšky poistného. V poistnej zmluve bola výslovne dojednaná „poistná suma“ a „poistná hodnota vozidla“, avšak „trhovú hodnotu vozidla“ v poistnej zmluve nebola výslovne dohodnutá, a preto je potrebné pristúpiť k jej výpočtu na základe dojednanej definície uvedenej v článku 1 ods. 6 VPP-GAP. Na určenie výšky poistného plnenia v súvislosti s konkrétnou poistnou udalosťou je potrebné poznať tri vstupné ukazovatele: (i) trhovú hodnotu poisteného vozidla, (ii) poistné plnenie poskytnuté z havarijného poistenia a (iii) hodnotu použiteľných zvyškov vozidla. Druhý a tretí ukazovateľ je zrejmy po zlikvidovaní príslušnej poistnej udalosti (zo základného - havarijného - poistenia vozidla). Akým spôsobom sa určí trhovú hodnotu vozidla je zrejme z článku 1 ods. 6 VPP-GAP. Zákon neukladá žalovanému povinnosť, aby v poistnej zmluve uvádzal presne stanovenú trhovú hodnotu vozidla. To z hľadiska kontraktáčného procesu nie je ani prakticky možné, keďže návrh adresuje záujemca o poistenie žalovanému (a nie naopak), ktorý sa na základe poskytnutých informácií rozhodne, či poistenie uzatvorí (t.j. návrh prijme alebo odmietne). Nebolo by ekonomické (a predražovalo by to cenu poistných služieb) zisťovať trhovú

cenu pri každom uzatváraní poisťnej zmluvy. Ak sa žalobca s VPP a VPP-GAP neoboznámil, toto nemôže ísť na úkor žalovaného. Uvedené by aj bolo v rozpore s hlavným princípom daného poisťného vzťahu, ktorým je náhrada škody a nie „obohatenie“ poisťného. Poistenie majetku nemá slúžiť na to, aby poisťný na poistení „zarobil“, ale aby bola chránená hodnota jeho majetku pred konkrétnymi nebezpečenstvami. Žalovaný preto nevidí dôvod, prečo by žalobca nebol uzatvoril poisťnú zmluvu so žalovaným tiež v prípade, keby mu v zmysle VPP a VPP-GAP bolo poskytnuté poisťné plnenie vo výške trhovej hodnoty vozidla v čase uzatvorenia poisťnej zmluvy, t.j. poisťné plnenie vo výške reálnej hodnoty, ktorú toto vozidlo malo v čase uzatvorenia poistenia. Žalobca zaplatil žalovanému na poisťnom iba zlomok z poisťného plnenia vo výške 15.206 eur. Poukázal na § 451 OZ. Poisťné plnenie, ktoré súd prvej inštancie v rozsudku priznal žalobcovi predstavuje bezdôvodné obohatenie žalobcu na úkor žalovaného, keďže sa jedná o plnenie bez právneho dôvodu. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z hodnoty úplne nového vozidla, keďže poisťná suma a poisťná hodnota boli v poisťnej zmluve určené vo výške rovnajúcej sa hodnote nového vozidla Škoda Superb. Poistené vozidlo nebolo nové vozidlo, keďže v čase uzatvorenia poisťnej zmluvy malo najazdených už 80.932 km. Spoločnosť REAL FIN ako samostatný finančný agent komunikovala pri uzatváraní poisťnej zmluvy so žalobcom namiesto žalovaného a žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za konanie uvedenej spoločnosti. Poukázal na § 28 ods. 1, § 30 ods. 1 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve v z.n.p. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mu nebol vysvetlený mechanizmus výpočtu poisťného plnenia z Doplnkového poistenia GAP na základe trhovej hodnoty vozidla. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď neposudzoval neprijateľnosť predmetného dojednania, keďže žalobca o to výslovne nežiadal v petite. Predmetné dojednanie nemôže byť neplatné, resp. neprijateľné, nakoľko ide o podmienku popisujúcu hlavný predmet plnenia, resp. primeranosť ceny, preto sa kontroluje len jej transparentnosť (t.j. jej jasnosť a zrozumiteľnosť) a nekontroluje sa už jej neprijateľnosť (tj. či závažne znevýhodňuje spotrebiteľa). Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %, prípadne aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu trval na neprijateľnosti zmluvnej podmienky v čl. 1 ods. 6 VPP-GAP v zmysle ktorej by malo platiť, že trhovú hodnotu poisťného vozidla v čase dojednania tohto DP-FS je najnižšia cena, ktorú malo vozidlo v čase dojednania DP-FS, t.j. za ktorú bolo možné kúpiť vozidlo rovnakých parametrov v danom mieste a v čase dojednania DP-FS. Toto ustanovenie je zároveň v rozpore s vyhláškou MS SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, podľa ktorej bežne postupuje súdom ustanovený znalec pri výpočte všeobecnej (trhovej) ceny odcudzeného motorového vozidla. Okresný súd Bratislava II v konaní č. 10C/217/2012 určil, že článok 5 bod 4 všeobecných poisťných podmienok pre poistenie KASKO 2004/1 spoločnosti UNIQA poisťovňa, a.s., je neprijateľnou podmienkou. Pri uzatváraní poisťnej zmluvy so žalovaným mu bolo zo strany žalovaného prezentované, že hodnota vozidla pre poistenie GAP je rovnaká, ako poisťná hodnota vozidla uvedená v návrhu zmluvy a to konkrétne suma 25.667,- eur. V prípade, ak by bol zástupca žalovaného žalobcovi oznámil, akým spôsobom bude určovať tzv. trhovú cenu vozidla v zmysle čl. 1 ods. 6 VPP-GAP, nebol by žalobca do takto nevýhodného zmluvného vzťahu so žalovaným vstúpil.

5. Žalovaný v odvolacej replike mal za to, že nebolo preukázané, že podmienka uvedená v článku 1 ods. 6 VPP-GAP je neprijateľná. Zmluvná podmienka nemôže byť neprijateľnou v zmysle § 53 a nasl. OZ, keďže táto sa týka hlavného predmetu poisťnej zmluvy, resp. doplnkového poistenia - GAP a je vyjadrená jasne a zrozumiteľne. Táto zmluvná podmienka a podmienka, ktorá bola predmetom prieskumu v označenom konaní na Okresnom súde Bratislava II nie sú totožné, čo jasne vyplýva z ich jazykového vyjadrenia. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 9. septembra 2014 sp.zn. 12C/57/2011 a rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 27. októbra 2016 sp.zn. 3Co/719/2014, v ktorých súdy uzavreli, že obdobne vyjadrená podmienka konkurenčných spoločností nie je neprijateľnou podmienkou. Pojem všeobecná hodnota majetku v zmysle vyhlášky MSSR č. 492/2004 Z.z. nemožno stotožňovať s pojmom trhovú hodnotu vozidla v zmysle VPP a VPP-GAP, nakoľko uvedené pojmy majú najmä rozličný obsah, účel ako aj spôsob ich výpočtu je rozdielny, pričom určovanie všeobecnej hodnoty vozidla znalcom by bolo spojené s ďalšími nadbytočnými nákladmi. Postup žalovaného zodpovedá tomu, čo je obsiahnuté v zmluvnej dokumentácii a je zaužívané v praxi na poisťnom trhu. Žalovaný nemôže zodpovedať za prípadný nesprávny postup spoločnosti REAL FIN (ktorý však nebol preukázaný). Žiadny právny predpis neukladá žalovanému povinnosť, aby v poisťnej zmluve uvádzal presne stanovenú trhovú hodnotu vozidla. Je v rozpore s princípom sporového konania, aby dôkazné bremeno za preukázanie

zjavne účelového tvrdenia o údajnej ústnej komunikácii týkajúcej sa spôsobu výpočtu poistného plnenia vychádzajúceho z poistnej sumy (a nie trhovej hodnoty) bolo na žalovanom. Stanovená trhovú hodnota vozidla vo výške 15.206,- eur nebola v konaní žalobcom spochybnená, a preto sa v zmysle § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku považuje za nespornú a teda správnu.

6. Žalobca v odvolacej duplike sa plne pridržiaval svojich doterajších vyjadrení.

7. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 19Csp/202/2017 bolo zaplatenie 10.461,- eur s príslušenstvom. Predmetom odvolacieho konania, vychádzajúc z obsahu podaného odvolania, je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v jeho prvom (vyhovujúcom) výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.461,-eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.461,-eur od 19.4.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

9. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

10. Žalovaný v odvolaní argumentoval tým, že VPP a VPP-GAP sú jasne formulované, nepredstavujú neprijateľnú podmienku a v prípade, že sa žalobca s nimi neoboznámil, toto nemôže ísť na vrub žalovaného. V súvislosti s uvedenou argumentáciou odvolací súd pripomína, že východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácnemu procesu, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Zákonodarca sa preto pokúsil vyrovnať túto faktickú nerovnosť cestou práva, a to formou obmedzení autonómie vôle [porovnaj nález Ústavného súdu zo dňa 15. 6. 2009 sp. zn. I. ÚS 342/09 (N 144/53 SbNU 765)] (nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013). Princíp autonómie vôle a princíp rovnosti sú doplňované a korigované princípom spravodlivosti. Od dodávateľa je nevyhnutné vyžadovať, aby vo vzťahu k spotrebiteľovi vystupoval vo všeobecnej rovine čestne (porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013) Spotrebiteľ z hľadiska aktuálnej automatizácie a štandardizácie zmlúv a všeobecných obchodných podmienok relevantných pri obstarávaní tovarov bežnej spotreby má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvy a všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené. Rozsiahlosť a použitá právna terminológia spôsobujú, že spotrebiteľ nemá možnosť buď ich vôbec prečítať alebo pochopiť ich obsah. To je legitímnym dôvodom pre zakotvenie zákonného zákazu používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Cdo/114/2017 zo dňa 6.3.2019). Žalobca vo vyjadrení zo dňa 4.7.2018 navrhol, aby súd určil, že čl. 1 ods. 6 VPP-GAP je neprijateľná zmluvná podmienka. V preskúmanom prípade je ale neprijateľný výklad VPP a VPP-GAP, nakoľko poistná zmluva má prednosť pred všeobecnými obchodnými podmienkami. Tu je dôležité zdôrazniť, že je to žalovaný, ktorý poukázal na oddiel II, článok 3 ods. 2 VPP a tvrdil, že poistná suma je dôležitá na určenie maximálneho možného

poistného plnenia. V poistnej zmluve zo dňa 19.5.2014 je uvedená poistná suma 25.667 eur, pričom žalobcovi bolo vozidlo odcudzené, čo je potrebné vyhodnotiť ako maximálnu možnú škodu.

11. Pokiaľ sa žalovaný bránil tvrdením, že žalobca nepreukázal zavádzajúci postup žalovaného, navyše pri uzatváraní poistnej zmluvy so žalobcom namiesto žalovaného komunikovala spoločnosť REAL FIN, je na mieste sa uviesť, že REAL FIN spol. s.r.o. mala v kontraktálnom procese pozíciu obchodného zástupcu poisťiteľa, teda REAL FIN spol. s.r.o. konala za žalovaného. V tejto súvislosti je relevantné, že žalovaný písomne potvrdil prijatie návrhu. Žalovaný sa nemôže zbaviť záväzku z poistnej zmluvy len s poukazom na to, že poistnú zmluvu dohodol za žalovaného obchodný zástupca REAL FIN spol. s.r.o.

12. Odvolací súd považoval tiež za nepodložené tvrdenie žalovaného, že súd prvej inštancie arbitrárne nahradil dohodnuté zmluvné podmienky svojou vlastnou predstavou. Pojem poistná suma je legálnym pojmom použitým priamo v OZ, konkrétne v jeho ustanovení § 788 ods. 2. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa už zaoberal výkladom odborných termínov ako poistná suma a poistná hodnota. Je namieste vysvetliť, že poistná hodnota predstavuje hodnotu poisteného záujmu, ktorú je možné vyjadriť rozsahom možnej najvyššej majetkovej ujmy, ktorú by mohla poistná udalosť spôsobiť. Naproti tomu poistná suma predstavuje najvyššie dohodnuté plnenie z poistnej udalosti, pričom táto nemôže byť vyššia ako poistná hodnota. (porovnaj 31/2003 ZSP, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. M Cdo 282/02 zo dňa 1.5.2003) Ani VPP a ani VPP-GAP preto nemôžu poprieť význam pojmu poistná suma, nakoľko ide o obligatórnu náležitosť poistnej zmluvy zakotvenú v OZ, ktorej výklad poskytol Najvyšší súd Slovenskej republiky.

13. V ďalšom žalovaný dôvodil tým, že zákon mu neukladá povinnosť, aby v poistnej zmluve uvádzal presne stanovenú trhovú hodnotu vozidla. K tomuto argumentu odvolací súd uvádza, že trhovú hodnotu poisteného vozidla nie je obligatórnou náležitosťou poistnej zmluvy v zmysle OZ, ale prieči sa podstate poistnej zmluvy, aby žalovaný mohol dodatočne jednostranne určiť výšku poistného plnenia s poukazom na cenníky ojazdených vozidiel inej obchodnej spoločnosti - Agentúra Auto Data, s.r.o.. Keďže žalovaný tvrdí, že trhovú hodnotu poisteného vozidla určenú na základe cenníkov ojazdených vozidiel inej obchodnej spoločnosti je nižšia ako poistná suma, takúto nižšiu trhovú hodnotu poisteného vozidla mal zahrnúť aj do poistnej zmluvy. Nie je na mieste namietat' po vzniku poistnej udalosti, že to bol žalobca, ktorý nesprávne určil výšku poistnej sumy, nakoľko poistený cenníkom ojazdených vozidiel inej obchodnej spoločnosti ku dňu uzavretia poistnej zmluvy nedisponoval a nemohli mu byť známe. Tieto údaje boli dostupné len žalovanému (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/44/2017 zo dňa 25.10.2017).

14. Treba súhlasiť s tvrdením žalovaného, že poistenie nemá slúžiť na to, aby poistený na poistení zarobil alebo sa obohatil, čo by predstavovalo bezdôvodné obohatenie žalobcu na úkor žalovaného. Žalovaný však nevysvetlil dôvod, prečo by sa mal žalobca obohatiť. V danom prípade sa žalobca aj žalovaný dohodli v poistnej zmluve na poistnej sume, pričom uvedená dohoda má prednosť pred VPP a VPP-GAP. Poistné plnenie na základe poistnej zmluvy nemôže naplniť kritériá bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 OZ, nakoľko poistná suma bola priamo dohodnutá v poistnej zmluve, s ktorou tak žalobca ako aj žalovaný súhlasil. Žalobca tvrdil, že poistná suma bola určená na základe faktúry, pričom kúpna cena zohľadňovala na jednej strane skutočnosť, že auto bolo ojazdené, ale na druhej strane odzrkadľovala fakt, že auto bolo prerobené na vyššiu radu, pričom z poistnej zmluvy zo dňa 19.5.2014 je tiež zrejmé, že prílohou bola aj fotodokumentácia.

15. Keďže odvolacie dôvody odvolateľa neboli opodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

16. Vzhľadom na to, že aj v odvolacom konaní bol úspešný žalobca, podľa § 396 ods. 1 a § 262 v spojení s § 255 ods. 1 CSP mu vznikol voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

17. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).